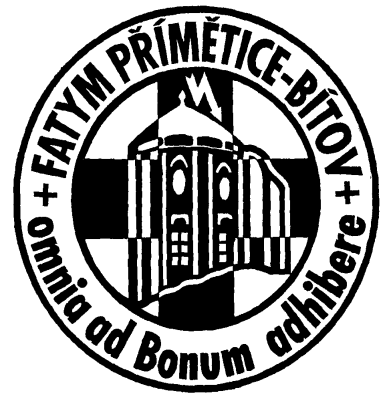

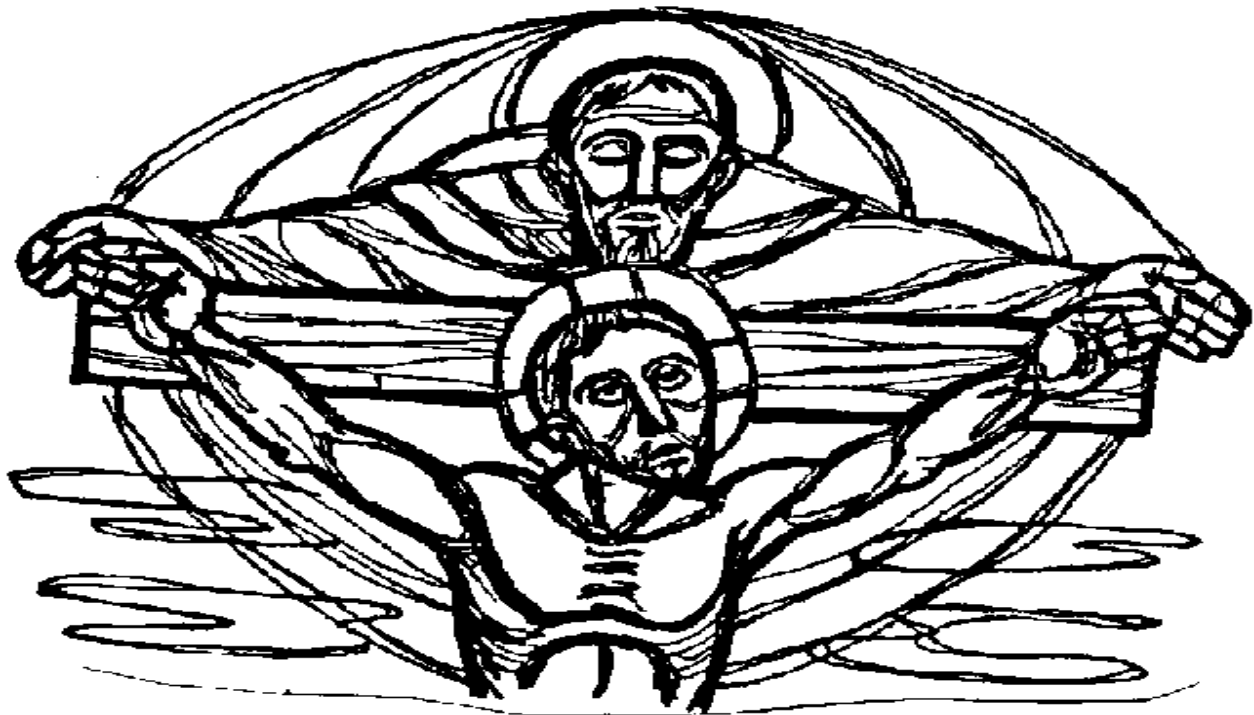

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ
VRANOV NAD DYJÍ A PŘÍMĚTICE-BÍTOV

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo

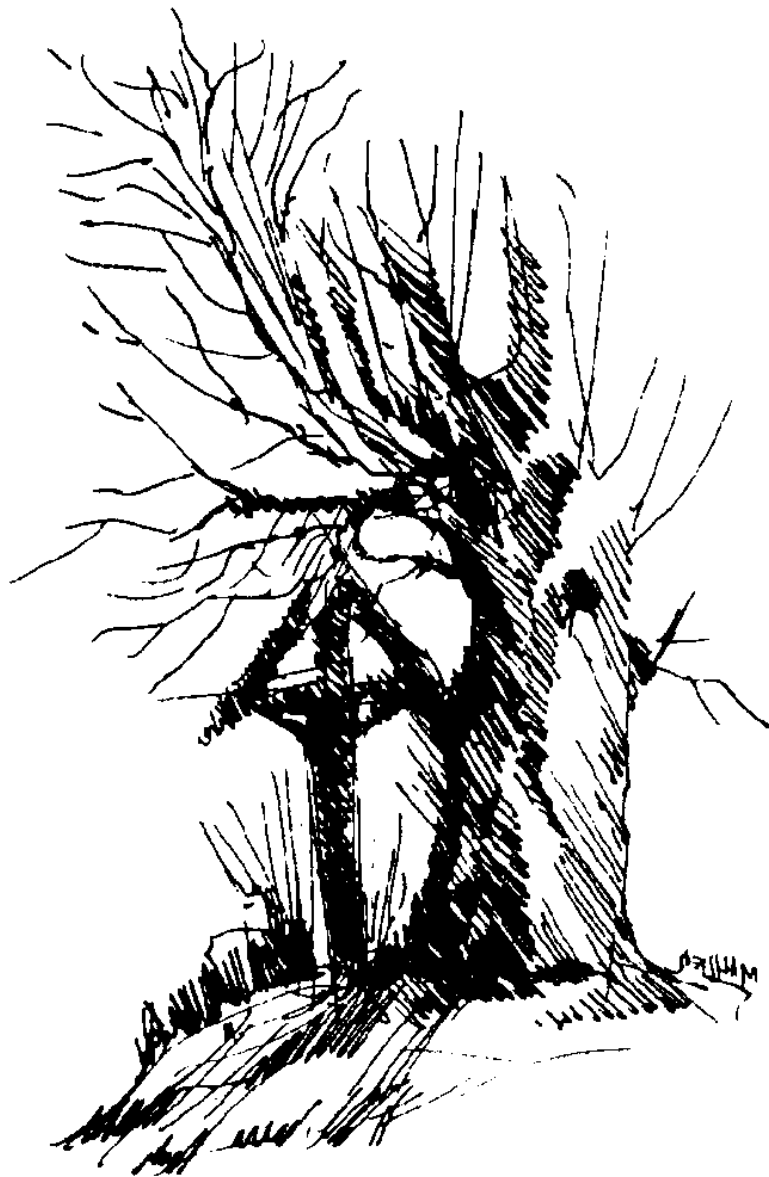

v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Aleluja.“

Uvnitř Zpravodaje

- Rozpis velikonočních bohoslužeb a zpovědí
- Téma: *Co se to jen v tom kostele děje?!*
  - Akce, které nás čekají
- A samozřejmě něco veselého na závěr

VRANOV PŘÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
TĚŠETICE CITONICE LUKOV ŠAFOV KOROLUPY
PROSIMĚŘICE PRÁČE

Každý kříž má svou cenu

O jarních prázdninách jsem se šel podívat ve Stáلكách do lesa na povalený, přes sto let starý, kříž. Promýšlel jsem cestu, kterou projel nějaký stroj, aby přivezl těžké kusy k silnici. Byl jsem potěšen, že stromy nebudou bránit a že je to reálné přemístit kříž na nový fundament na přístupné a veřejné místo. Často si kladu otázku, proč člověk ničí a devastuje to, čemu ani nerozumí? Vždyť Ježíš nikomu neudělal nic špatného.

Svatý František Xaverský všude, kde hlásal Kristovu víru, postavil u cesty dřevěné kříže. Jednou se stalo, že okolo šel jakýsi pohan a protože zem byla velice rozmoklá, uvolněný kříž se svalil a padl tomu pohanovi na ramena. Byla to událost obyčejná, nezaviněná. Pohan v tom ale viděl Boží znamení a stal se křesťanem.

Někdy i nám připadá, že se nás Bůh dotýká křížem, utrpením, bolestí... Tím nás může i volat, abychom se k němu obrátili, anebo ještě více přimkli. Jakýsi muž zastavil před kostelem invalidní vozík, z kterého vzal do náruče nemocné dítě a nesl je před oltář. Tam před oltářem dítě vysoko zdvihl, podržel v náručí a dlouho se díval na kříž. Kdosi z přítomných nevydržel a zeptal se, co to má znamenat. Dostal odpověď: „Přicházíme tu denně, abychom ve svém utrpení našli sílu do dalších dní...“ Opravdu, šťastný je ten člověk, který ví, kam má jít se svým křížem...

Snad se časem v našich pohledech zrodí více úcty a vděčnosti ke kříži.

otec Milan Plíšek, vranovský viceděkan

Pro zasmání (i k zamyšlení):

Manželé Novákovi přišli k zubaři. Na panu Novákovi bylo vidět, že spěchá. Povídá zubaři: „Pane doktore, žádné vymyšlenosti, žádné umrtvení, prášky, prostě jen vezměte kleště a vytrhněte to!“
„Tedy to vás fakt obdivuji, takový klid. Mít víc takových pacientů...“ povzdychne si doktor, „tak mi ukažte, který zub to je.“
„Marie, otevři pus...“

Často teprve vlastní utrpení – kříž, nás činí vnímavými ke křížům druhých...

Velikonoční bohoslužby ve farnostech FATYMu:

Srdečně zveme!

	15.3. sobota	16.3. Květná neděle	20.3. Zelený čtvrtek	21.3. Velký pátek	22.3. Bílá sobota	23.3. Velik. neděle	24.3. Velik. pond.
Vranov n. D.		9.15	19.00	19.00	22.00	9.15	9.15
Štítary		7.30	17.00	17.00	19.00	7.30	7.30
Lančov		11.11	bohoslužby ve Vranově nad Dyjí			11.11	11.11
Šafov		11.25		15.00		11.25	11.25
Bítov		10.30	18.00	18.30	19.00	10.30	10.30
Oslnovice			bohoslužby na Bítově				15.00***
Korolupy		8.30	16.30	16.30	18.00	8.30	8.30
Chvalatice		9.15	19.15	bohoslužby na Bítově		9.15	9.15
St. Petřín		10.20	18.00	18.00	20.00	10.20	10.20
Stálky	15.00		bohoslužby ve Starém Petříně			15.00	
Olbramkostel		10.00	19.00	19.00	21.00	10.00	10.00
Plenkovice		8.30	17.30	17.30	19.00	8.30	8.30
Hor. Břečkov	16.00			16.30	v Lukově	16.00	
Lesná						14.30	
Lukov	17.15			v Břečkově	22.00	v Břečkově	
Milíčovice		bohoslužby v Citonicích, Lukově nebo Břečkově					17.00
Citonic		7.30	16.30	16.30	18.00	7.30	7.30
Přímětice		9.00	18.00	18.00	19.00	9.00	9.00
Kuchařovice		7.30	boh. v Přímět.(15.00 KC*)			7.30	7.30
Mramotice		10.30	boh. v Přímět.(15.00 KC*)			10.30	10.30
Prosiměřice		8.00	18.15	18.15	20.00	8.00	
Vítonice							7.30
Bantice							9.00
Práče		10.00	bohoslužby v Prosiměřicích			9.30	
Těšetice			bohoslužby v Prosiměřicích			11.00	

* KC = Křížová cesta (na Velký pátek v Mramotících a Kuchařovicích)

*** V úterý po velikonočním pondělí již mše sv. v Oslnovicích nebude.

Kdy je podle církevního ustanovení povinná účast na mši svaté?

Církev ukládá věřícím povinnost účastnit se mše svaté každou neděli a o zasvěcených svátcích a doporučuje účastnit se jí také v jiných dnech.

Kdy se má přistupovat ke svatému přijímání?

Církev doporučuje věřícím, aby přijímali svaté přijímání, kdykoli jsou na mši svaté, splňují-li ovšem požadované předpoklady (viz následující strana) a ukládá povinnost přijmout eucharistii alespoň jednou za rok, pokud možno ve velikonočním období.

Podle Kompendia katechismu katolické církve vydaného v roce 2006 papežem Benediktem XVI.

Přehled (alespoň některých) příležitostí k velikonoční svaté zpovědi:

Bítov: neděle 16.3. v 10.15, potom po mši svaté

Citonice: pátek 14.3. od 17.30; ned. 16.3. od 7.00

Hor. Břečkov: sobota 15.3. v 15.40

Chvalatice: neděle 16.3. v 9.00

Korolupy: na Zelený čtvrtek v 16.00

Kuchařovice: čtvrtek 13.3. od 17.45 do 19.00

Lančov: středa 19.3. po mši svaté asi v 18.45

Lukov: sobota 15.3. v 17.00 a po mši svaté

Mramotice: středa 19.3. od 17.45 do 19.00

Olbramkostel: středa 19.3. v 16.00

Oslovice: kromě dřívějších termínů i Velikonoční pondělí přede mší sv. v 14.40

Plenkovice: pátek 14.3. od 17.00 před mší sv.

Práče: st. 12.3. v 17:00 kaj. bohosl. a zpověď

Prosiměřice: v neděli 16.3. ve 14.00 kající

bohoslužba a zpověď

Přímětice: pondělí 17.3. od 17.45 do 19.00

Stálky: sobota 15.3. přede mší svatou

Starý Petřín: po obřadech na Zelený čtvrtek a Velký pátek

Šafov: ve středu 19.3. po mši svaté

Štítary: neděle 16.3. od 6.45

Vranov n. D: na Zelený čtvrtek, Vel. pátek a Bílou sobotu vždy po obřadech

Jak se rozdělují sedm svátostí?

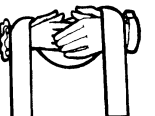
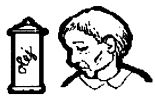
Svátosti se rozdělují na:

- svátosti uvedení do křesťanského života (křest, biřmování, eucharistie)
- svátosti uzdravení (pokání a pomazání nemocných)
- svátosti k službě společenství a poslání věřících (kněžství a manželství).

Týkají se důležitých okamžiků křesťanského života. Všechny svátosti jsou zaměřeny k eucharistii, jako ke svému zvláštnímu cíli.

Podle Kompendia katechismu katolické církve. Toto Kompendium je stručným souhrnem katolické nauky v otázkách a odpovědích. Doporučujeme....

Toto Kompendium je stručným souhrnem katolické nauky v otázkách a odpovědích. Doporučujeme....

Mimo to je po celý rok příležitost ke svaté zpovědi prakticky před každou mší svatou a kdykoliv na požádání u kteréhokoliv z našich kněží. Rádi navštívíme i staré a nemocné (navštěvujeme je pravidelně i v době během roku). Je třeba nám o nich pouze říci.

V případě zájmu je možno si dohodnout i setkání ke svátosti smíření nebo jen rozhovor s knězem na některé z našich far. Telefonní čísla jsou na poslední straně tohoto zpravodaje (v tiráži psané drobnými písmeny). Nebo je možno přijít i kdykoliv neohlášení. Bude-li to jen trochu možné, rádi se vám budeme věnovat.

Jít, nejit? – toť otázka... Ale hlavně bych se měl ptát, co mám udělat pro to, abych mohl jít....

Co se požaduje k přijetí svatého přijímání?

Předpokladem pro přijetí svatého přijímání je plné společenství s katolickou církví a stav milosti, to znamená, že přijímající si není vědom smrtelného hříchu. Kdo si je vědom, že se dopustil těžkého hříchu, musí přijmout svátost pokání, dříve než přistoupí k přijímání. Důležitý je také duch usebranosti a modlitby, zachování postu předepsaného církví a tělesný postoj (chování, oděv) vyjadřující úctu ke Kristu

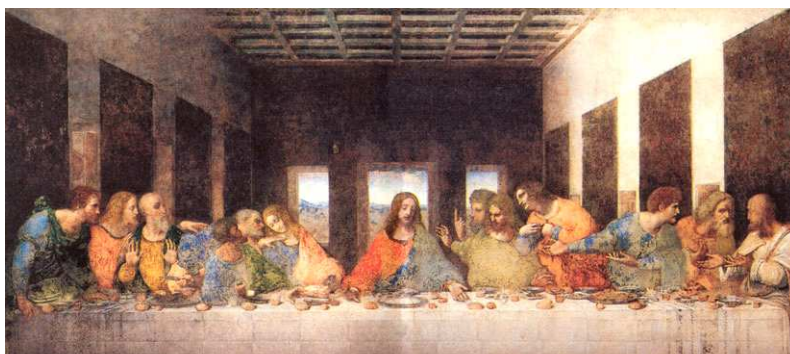
Podle Kompendia katechismu katolické církve

Vážení čtenáři, na těchto stránkách našeho Zpravodaje se už potřetí chystám spolu s vámi zamyslet nad jednou ze svátostí Církve. V minulých Zpravodajích byla řeč o svátosti pomazání nemocných a o svatém křtu. Dnes budeme hovořit o největší ze všech svátostí – o mši svaté. Věřím, že mnozí z vás jste již několikrát na mši svaté byli – třeba o Vánocích na půlnoční nebo na církevním pohřbu. Myslím ale také, že pro mnohé z vás je dění při mši svaté nesrozumitelnou hádankou. Tímto článkem bych vám chtěl pomoci k orientaci. Třeba se mi podaří vzbudit i zvědavost či zájem.

Poslední večeře

Možná znáte slavný Leonardův obraz Poslední večeře. Mnoho lidí na tomto světě před svou smrtí naposled večeřelo. Většinou ale netušili, že je to naposled. Ježíš to věděl. A proto při své poslední večeři, dříve než byl zrádně zajat, nespravedlivě odsouzen a krutě ukřižován, udělal velice zvláštní věc. Vzal do ruky chléb, vzdal za něj díky Bohu a řekl svým učedníkům: „**Vezměte a jezte z toho všichni. Toto je mé tělo, které se za vás vydává.**“ Podobně po večeři vzal kalich s vínem, opět za něj vzdal díky Bohu a řekl svým učedníkům: „**Vezměte a pijte z něho všichni, toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů. Toto je smlouva nová a věčná, to konejte na mou památku.**“ Tato jeho slova se stala základem mše svaté – obřadu, který od té doby Ježíšovi učedníci konají poslušni slov Ježíše: „To činite na mou památku.“

Leonardo da Vinci: Poslední večeře

Co to má znamenat?!

Jak pochopit tato slova? Co tato slova znamenají? Myslím, že v onu chvíli při poslední večeři ani Ježíšovi učedníci vůbec nechápali smysl a dosah Ježíšových slov. Ani netušili, že by od nich už měl odejít. Také právě proto jim Ježíš slíbil Ducha svatého, který je měl uvést do celé pravdy, aby pochopili význam poslední večeře, kříže i vzkříšení – velikonočních událostí v jejich jednotě.

Před několika lety vzbudil rozruch film režiséra Mella Gibsona Umučení Krista. Mně osobně se tento film líbil. Zvláště mě zaujalo, jak režisér na určitých místech filmu přerušuje děj vložением vzpomínek na minulost. Právě v okamžiku, kdy Ježíš visí na kříži a z jeho ran teče krev, apoštol Jan se rozpomíná na slova poslední večeře: Toto je moje tělo, které se za vás vydává,... toto je moje krev, která se za vás prolévá. Možná, že už tehdy pod křížem apoštol Jan pochopil, že Ježíš při poslední večeři předjal a už zpřítomnil nekrvavým způsobem své utrpení.

Mše není jen vzpomínka

Ježíšova slova *To čiňte na mou památku* by v nás mohla probouzet dojem, že mše svatá je pouhou vzpomínkou na Ježíše, podobnou tomu, když si někdo prohlíží staré fotografie. Katolická církev vždy chápala Ježíšova slova *Toto je...* v reálném smyslu. Jestliže někteří jiní říkají, že chléb a víno jsou „jenom jako“ Kristovo Tělo a Jeho Krev, Církev vyznává, že pod těmito způsoby je Kristus skutečně přítomen mezi námi ve svém úkonu sebeobětování se Otcí na kříži pro naši spásu.

Co je v kostele nejvzácnější?

Při prohlídkách kostelů se průvodci snaží upozornit na mnohá historicky a umělecky cenná díla. Pro věřícího je ale to nejvzácnější v kostele tzv. svatostánek, ve kterém se uchovává chléb proměněný při mši svaté v Tělo Kristovo – tam přebývá živý Ježíš mezi námi. Z veliké úcty k Němu při příchodu do kostela před svatostánkem poklekáme. Rovněž tak, když okolo svatostánku přecházíme. Při mši svaté se v kostele klečí mimo jiné také právě v okamžiku proměňování.

Mše svatá je oběť

V mnohých náboženských systémech minulosti i současnosti lidé přinášeli a přinášejí Bohu oběti – zvířata, plodiny, někdy dokonce i lidi. Dělalí to proto, aby si svého boha naklonili, aby jej prosili v nějaké záležitosti nebo aby mu děkovali. Oběť byla vždy vyjádřením toho, že člověku záleží na věci, se kterou se na božstvo obrací.

Tvrzení, že i mše svatá je obětí možná mnohé překvapí. Ale je to tak. Je to oběť, kterou Bůh sám vložil do rukou člověku. Při mši svaté Bohu Církev obětuje Tělo a Krev Božího Syna Ježíše Krista. Tak se při každé mši svaté zpřítomňuje (Pozor: neříkám opakuje!) oběť Ježíše Krista na kříži. Je to jediná oběť, ve které Bůh má zálibu a celý svět záchranu, oběť, která nahrazuje a nekonečně převyšuje všechny předchozí oběti. List Židům nás poučuje: „...krev býků a kozlů nemůže hříchy odstranit,... Kristus však nevesel do nebeské svatyně s krví býků a kozlů, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupění.“

Při mši svaté se jeho oběť zpřítomňuje, každý z nás se při mši svaté staví pod Kristův kříž, stává se svědkem jeho oběti a plody Kristovy oběti vstupují do našich životů.

Za co přinášíme oběť mše svaté

V modlitbě, kterou kněz přednáší po proměňování, zaznívají prosby za celý svět, za Církev, papeže, biskupy, za zemřelé, za shromážděné společenství. Ještě před tím, než jsou přineseny v průvodu dary chleba a vína, zaznívají přímluvy, ve kterých společenství

věřících Bohu překládá své prosby. Je také obvyklé, že věřící přicházejí za knězem a prosí jej, aby mši svatou obětoval na určitý úmysl: za nějakého zemřelého, na poděkování,... Každý, kdo se mše svaté účastní, může a má mít navíc ve svém srdci úmysl, na který chce obět mše svaté obětovat. Mše svatá je modlitbou, která má před Bohem největší cenu.

Proč je mše tak dlouhá?

Mše svatá v neděli trvá asi hodinu a ve všední den 35-40 minut. Je tedy kratší než fotbalový či hokejový zápas nebo než cesta autobusem z Brna do Znojma, všední mše svatá netrvá tolik, co vyučovací hodina ve škole. Druhá část – bohoslužba oběti, ta trvá skoro vždy stejně. Na délku mše svaté má vliv zejména její první polovina – bohoslužba slova, ve které se čtou čtení z Písma svatého a potom bývá různě dlouhé kázání. I tato první polovina má svůj význam a nejde jednoduše vynechat. Ve slovech Písma k nám hovoří Bůh, utěšuje nás, povzbuzuje nás, naplňuje radostí a vede nás k dobrým rozhodnutím. Ve 24. kapitole Lukášova evangelia čteme o tom, jak se vzkříšený Ježíš připojuje k učedníkům jdoucím do Emaus. Cestou jim vykládá Písmo tak, až jim hoří srdce. A večer v domě před jejich očima opakuje gesto poslední večeře – láme chléb... a oni jej poznávají – tedy je tu nejprve slovo, které připravuje k bohoslužbě chleba a vína – Těla a Krve Kristovy. Takto to dělá Církev dodnes.

Jdeš si pro oplatek?

Jestli se někdo v kostele takto ptá, neměl by vůbec ke svatému přijímání na konci mše svaté chodit. Věřící totiž nepřijímají nějaké obyčejné oplatky, ale Tělo Kristovo. A že to vypadá jako oplatek, to je tím, že se jedná o nekvašený chléb. Právě takový měl totiž Ježíš na stole při poslední večeři. My z praktických důvodů používáme při mši svaté nekvašený chléb tenký a dobře a bez drobení lámavý.

Svaté přijímání – stačí jednou za rok...?

Mše svatá vrcholí svatým přijímáním. Jaký je jeho význam? Ježíš nás v Janově evangeliu učí: „*Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den ... kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.*“ Skrze Svaté přijímání máme tedy podíl na Ježíšově životě pro druhé. On se stává naším životem, on žije v nás

a dává nám svou sílu vítězit nad zlem a s láskou konat dobro. Časté svaté přijímání je zdrojem skutečně křesťanského života se vším, co k němu patří.

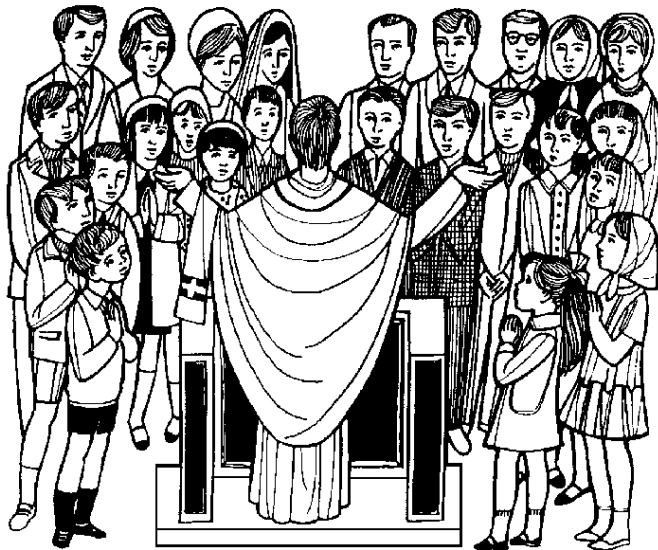
A teď si představte – prozradím vám něco na katolíky: někteří z nás chodí ke svatému přijímání jen jednou za rok – o Velikonocích. Jak by člověk dopadl, kdyby se jen jednou za rok dosyta najedl, to víme. Netušíme ale, jaké změny by v našem životě způsobilo často a s úctou přijímané Tělo Kristovo. Kéž katolíci prohlédnou a začnou si svatého přijímání více vážit.

Svaté přijímání – živá voda

Sv. Basil (+379) se v jedné ze svých modliteb modlí takto: „*Nejdobrotivější Pane, tys nám odkázal tuto úžasnou, životodárnou svátost k posilnění a posvěcení duše i těla, k zapuzení každého protivníka, k osvícení ducha, k usměrnění duševních sil, k неотřesitelné víře, k nelíčené lásce, k pravé moudrosti, k plnění tvých přikázání, k rozmnožení tvé božské milosti, k získání tvého království.*“ (Kancionál, modlitba č.44b). Vidíme z toho, že svaté přijímání je pro křesťana skutečně tím, čím je živá voda pro Jiříka v pohádce Zlatovláska. Proměňuje celý náš život. Ne však jaksi automaticky. Musí být přijato s vírou, úctou a čistým srdcem.

Svaté přijímání – spojuje nás v jedno

Budu nyní opět citovat apoštola národů svatého Pavla, který v desáté kapitole listu Korintánům píše: „*Chléb, který lámeme je účastí na Těle Kristově. Protože je jeden chléb, jsme my mnozí jedno tělo, neboť všichni máme podíl na jednom chlebu...*“ Naznačuje tak další důležitý účinek svatého přijímání, které jaksi zevnitř vytváří jednotu církevního společenství. Ti, kteří se přijímání účastní, jsou vedeni Boží milostí ke službě druhým, k životu pro druhé uvnitř i vně farního společenství. Svaté přijímání nám pomáhá odstraňovat to, co nás vnitřně rozděluje. Připravuje nás tak pro nebe, kde, jak doufáme budeme všichni se všemi Boha bez ustání chválit.

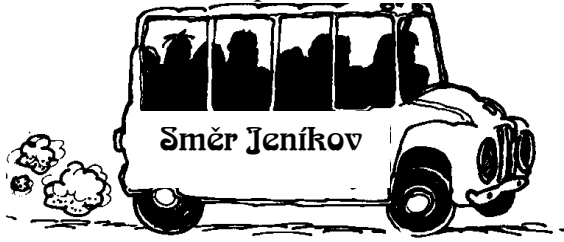
Nevím, zda se mi podařilo to, co jsem si na začátku předsevzal. Zvláště si nejsem jist, zda jsem se pro vás o těchto věcech vyjádřil dost jasně. V každém případě vás na mši svatou zvu, abyste mohli sami prožít a prakticky vnímat krásu a hloubku tohoto prostého obřadu, který nám lidem Bůh svěřil, abychom jej tak oslavovali.

o. Jindřich Čoupek, moderátor FATYMu Přímětice-Bítov

Slova biskupa pronesená v Jeníkově

Otec biskup Mons. Pavel Posád v lednu navštívil naši adoptovanou farnost Jeníkov u Duchcova a pokřtil tam Veroniku a Rosťu, dva mladé, kteří se už déle zapojují do dění kolem jeníkovské farnosti. Při této příležitosti se

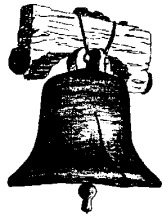

Petra, spolupracovnice našeho časopisu Milujte se! pana biskupa zeptala: „Otče biskupe, co si myslíte, že je pro nově pokřtěné nejdůležitější k tomu, aby si udrželi víru a aby jejich víra mohla růst?“

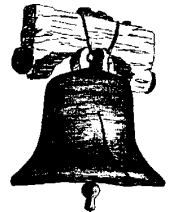
Pro každého, kdo je nově pokřtěný, je důležité zůstat ve společenství víry a ve společenství lásky. Uhlík, který by se oddělil od ohniště, by brzy vychladl, brzy by zhasl. A v severních Čechách to platí víc než dvojnásobně, tady je věřících opravdu velmi málo. Hledající nebo nově pokřtění jsou určitě zapálení, jsou nadšení, ale čeká je nesnadná cesta k hlubšímu zakořenění se v Kristu. Proto je důležité, aby se oni sami pravidelně modlili každý den, aby se účastnili (pokud je to možné) nedělní eucharistie a také měli velikou oporu ve svých kmotrech. Církev počítá se slabostí člověka, s nepřízní. Stejně tak, jako může hořící svíci uhasit víchř nebo něco jiného, to může být i s vírou. Modlitba, vztah ke Kristu, rozjímání, společenství bratří a sester – to všechno jsou mocné a vynikající prostředky, které pomohou právě pokřtěnému kráčet po nové cestě. Ta je diametrálně rozdílná od té dřívější.

Slavnosti křtu v Jeníkově se zúčastnilo i patnáct hostů z farností Znojemska.

Co nového se zvony v Prosiměřicích?

V neděli 20.1.2008 při mších svatých proběhlo hlasování o jménech nových zvonů pro prosiměřický kostel. Ze šesti navržených byla vybrána tři: Bohumil, Josef a František. V sobotu 29.3. plánujeme pouť, při které navštívíme Svatý Kopeček, olomoucký kněžský seminář a také zvonařskou dílnu paní Tomáškové – Dytrychové, kde se budou zvony odlévat. Srdečně vás zveme. *otec Jindřich Čoupek*

Milujte se! – pro každého

Někteří z naší oblasti si už všimli časopisu Milujte se!, který má redakci na faře ve Vranově n. D. a šéfredaktora otce Pavla Zahradníčka na faře v Příměticích. Tento časopis je krom jiného zpravodajem mladých, kteří se chtějí orientovat ve svých vztazích a správně uspořádat svoje hodnoty. Se zájmem jej však čtou i starší a kupodivu zaujme i ty, kteří moc do kostela nepřijdou, ale jsou připraveni nad vším přemýšlet a rozlišovat pravdu od líbivých laciných řečí, kterých je všude kolem nás plno. Časopis vydáváme nejen proto, že se nám zdá, že takovýto časopis v naší zemi schází, ale i proto, abychom všechny povzbudili objevit, v čem spočívá hodnota křesťanských kořenů Evropy. Časopis má podtitul „Pro novou evangelizaci“. Onou novou evangelizací není násilné vnucování víry, ale naopak pomoci rozpoznat důležitost tradičních křesťanských hodnot, jakými jsou úcta, vzájemná spolupráce, odmítání zla v jakékoliv podobě, pokojné hledání dorozumění a v neposlední řadě smysluplné zaměření života. Časopis šíříme zdarma a jsme vděční mnoha dobrodincům, kteří jej doposud podpořili. Pokud tento časopis ještě nemáte, nebojte se o něj přihlásit na našich farách (ke stažení je i na internetu na www.milujte.se). *otec Marek Dunda, moderátor FATYMu Vranov n. D.*

Drobné zprávy

- Proběhly tradiční **plesy** FATYMu (Šumná, Přímětice), **karnevaly** pro děti (Citonice, Vranov, Přímětice, Prosiměřice). Uskutečnila se i tradiční **lyžařská expedice pro mládež** do Sobotína v Jeseníkách o jarních prázdninách.
- Stále se ozývají další farnosti, které mají zájem o povzbuzení mladých pro život ve vztazích podle čisté lásky. Z FATYMu vyjíždíme na různá místa dělat přednášky o **Společenství čistých srdcí**. V poslední době jsme takovouto přednášku konali např. v Praze u svatého Tomáše, v Moravské Třebové, v Jaroměřicích nad Rokytnou a ve Valašských Kloboukách. Hlásí se další, např. Olomouc. Je potěšitelné, že mladí o čistou lásku mají zájem. V Moravské Třebové jich do Společenství čistých srdcí po takovéto přednášce vstoupilo 35. Od 11. do 13. dubna se chystá ve Vranově už 3. **celostátní setkání** členů Společenství čistých srdcí.
- Od 10. do 16. února pořádal FATYM **lidové misie** v Rychnově, Třebořovicích a Mladějově na Moravě. Od 21. do 27. února pořádal lidové misie v Partutovicích u Zábřehu na Moravě a od 9. do 15. března vede lidové misie ve farnostech Bory a Netín u Velkého Meziříčí.
- I letos probíhají **exercicie v Prosiměřicích**. Děkujeme všem, kteří přijali pozvání i těm, kteří spolupracují na organizaci.
- V sobotu 12. dubna v 10.00 bude ve Vranově požehnána nově opravená kaplička **Nejsvětější Trojice v serpentínách**. O opravu se postaral Městys Vranov nad Dyjí. Do kapličky bude umístěna nová socha Panny Marie Matky čisté lásky, věnovaná z Belgie. Zahájení u vranovského kostela.
- Ve čtvrtek 1. května se uskuteční **1. pěší pouť mužů** z Vranova do Jevišovic. Zahájení ráno v 9.00 ve Vranově.
- V sobotu 10. května se koná už **6. dívčí pěší pouť** z Vranova n/D do Kostelního Vydrčí. Odchází se v 6.00 ráno z kostela.
- 17. května v sobotu bude ve Vranově **SUPERDEN pro děti**. Den her, soutěží i duchovního programu.
- Od středy 28. května do neděle 1. června se koná **4. pěší pouť z Prahy do Jeníkova**. Zahájení v 19.00 u chrámu svatého Víta v Praze.
- V neděli 22. června proběhne **9. ročník Vranovské porty**. Scholy se mohou hlásit u otce Milana – 723 693 455.
- Na poslední týden v červnu je opět plánována **cyklopouť** z Vranova nad Dyjí do Jeníkova. Tentokrát už třetí.
- Od 18. do 20. července je připraveno setkání české a slovenské mládeže s Benediktem XVI. v **Sydney** v Austrálii. Za oblast FATYMu a celé Znojensko tam vysíláme svého delegáta Ivoše.
- Brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle přislíbil účast na **svěcení kostela na Šumné**, a to v neděli 14. září ve 14.00. Předcházet bude týdenní příprava na tuto duchovní slavnost, vedená otcem Oldřichem Mášou z Pavlic.
- Na prázdniny připravujeme **4 letní tábory** a také **chaloupky** pro děti a mládež. Informace a přihlášky u kněží a katechetek FATYMu.

Opravdu bohatý program!!! Pro každého něco...

Probíráme hříchy proti Duchu Svatému

Závist je vždy velmi špatná. Vnáší smutek do srdce toho, kdo závidí a nepřeje dobro svému bližnímu. Kdysi se na Vranově natáčela pohádka Nesmrtelná teta – o závisti. Kdosi v té souvislosti podotkl, že filmaři si naši oblast vybrali z hlediska tohoto hříchu velmi příhodně...

Ten, kdo závidí, sám nic nezíská a navíc je ještě smutný nad dobrem druhého.

V závisti a nepřejčnosti má právě kořen další hřích proti Duchu Svatému: **Nepřát a závidět milost Boží svému bližnímu.** Podobně jako ostatní hříchy proto Duchu Svatému i tento je velmi nebezpečný, pokud v něm člověk setrvá až do smrti.

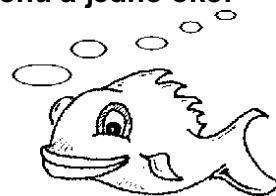
O co tedy v tomto hříchu jde?

Kdyby někoho trápilo, že není tak dobrý a zbožný jako jeho bližní a snažil se jej v tom napodobit a následovat, pak nejde o hřích. Zde se však jedná o opačnou reakci. Ten, kdo vidí, že někdo je zbožnější, ctnostnější a charakterově lepší než on sám, se začne šířit touhou onoho zbožného člověka pošpinit, zastavit v duchovním pokroku a všemožně jej o Boží milost připravit.

Lék na závist je možno nalézt ve známém úsloví: Přej a bude ti přáno. Platí to i po duchovní stránce. Máme se radovat, když vidíme, že někdo je zbožný a dobrý – vždyť právě v tom je veliké dobro nejen jeho, ale i pro celé jeho okolí. Navíc nikdo nemusí druhému zbožnost a charakterovou kvalitu závidět a nepřát, vždyť se sám může snažit a postupně dorůst ke ctnostnému životu. Máme se tedy radovat, když je někdo zbožný, vždyť to je k jeho opravdovému užitku. Právě charakterová kvalita, láska a zbožnost se nám všem jednou moc budou hodit při posledním soudu. Jen abychom je měli v oné potřebné míře. *otec Marek Dunda, moderátor FATYMU Vranov nad Dyjí*

Čech uloví zlatou ryбку.
„Pust' mě, a splním ti tři přání – ale pamatuj, tvůj soused dostane dvojnásobek...“
„Tak to ať přijdu o ruku, nohu a jedno oko!“

Každá naše modlitba je důležitá

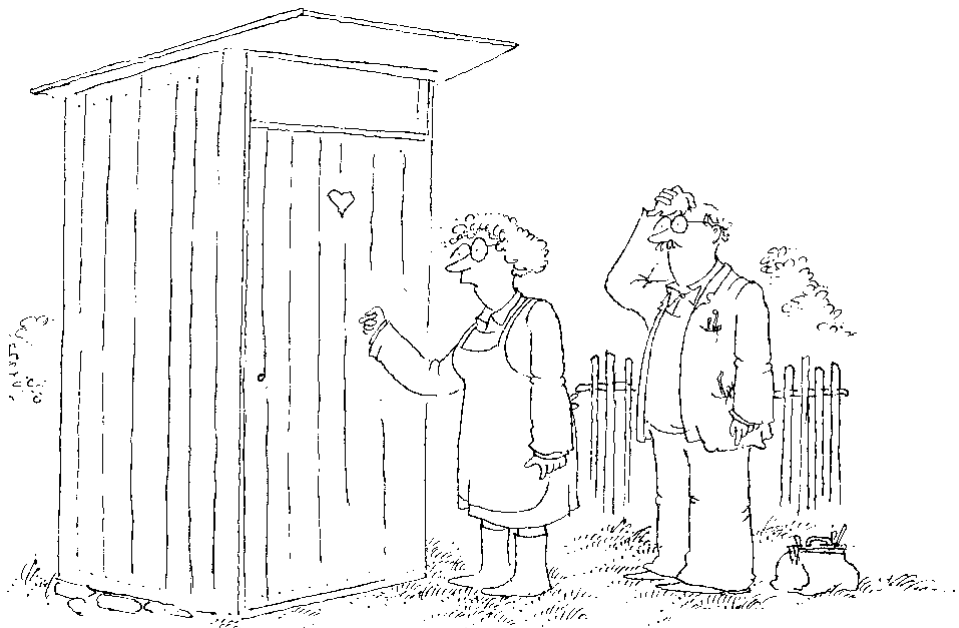
Nedávno jsem šel pěšky ze Štítar do Vranova a po cestě jsem se modlil růženec. Po růženci většinou přidávám několik modliteb za lidi na kterých mi záleží. Kolikrát modlitbu jen tak vyslovím: např. „Panno Maria, pomocnice křesťanů, oroduj za nás“. Občas na ty druhé víc myslím. Při cestě jsem přemýšlel nad tím, jestli to má nějaký efekt, když to jen řeknu, aniž bych si uvědomoval oč vlastně prosím. Myslím si, že když člověk jednou vzbudí nějaký úmysl, tak ho nemusí vzbuzovat pokaždé znovu, stačí, když ho jednou za čas obnoví. Taky jsem přemýšlel nad tím, jak se druhých ty modlitby dotýkají. Vždyť není vidět, nějaký efekt. A napadlo mě, že se může stát, že výsledek třeba neuvidíme nikdy, ale když ten člověk zemře, Pán Bůh mu řekne: Moc toho tady sice nemáš, ale ten a ten se za tebe hodně modlil, máš tu nastřádané jeho modlitby, tak pojď dál...

otec Nik (Jan Richter)

Požehnané prožití velikonočních svátků Vám přeji Vaši kněží!

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

Také se někdy na záchodě začtete do našeho Zpravodaje? Mějte ohled na druhé, také jej chtějí číst.

I tak se dá vychovávat, ale je to spíš k pláči. Tento obrázek se na veselou stránku dostal nedopatřením, omluvte tento omyl.

„Matka mi řekla, že kouříš... Nemáš cigaretu?“

Toto 46. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** pod vedením P. Marka Dundy (mobil: 731402742), moderátora týmu, faráře ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkostele, P. Milana Plíška (mobil: 723693455), faráře ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, kaplana P. Jana Richtera (mobil: 731402743) a otce jáhna Františka Řezníčka - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a Farní tým Přímětice-Bítov pod vedením P. Jindřicha Čoupka (mobil: 731402652), moderátora týmu, faráře v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích a majícího na starosti i farnost Lukov, P. Pavla Sobotky (mobil: 731402650), faráře v Příměticích, P. Marka Dundy (mobil: 731402742) kaplana pro přímětické sídliště a P. Pavla Zahradníčka (mobil: 731402651) faráře v Citonicích, Lukově, Horním Břečkově, Chvalaticích a Bítově - adresa FATYM PŘÍMĚTICE-BÍTOV, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v březnu 2008. Náklad 7030 výtisků (z toho 660 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již čtyřicáté sedmé) je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2008. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.